

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. Y., narozený dne X,
státní příslušností X,
toho času pobýtem v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,

**proti
žalované:** Policie České republiky,
Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje,
Odbor cizinecké policie,
Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,
sídlem Nábřeží 2437/2, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 16. 3. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2022, č. j. KRPP-24997-3/ČJ-2022-030022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl na základě rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2022, č. j. KRPP-24997-3/ČJ-2022-030022, zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem

správního vyhoštění a zároveň mu byla podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena doba trvání zajištění na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. ode dne 17. 2. 2022. Důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí byly ve zkratce následující skutečnosti: ze své tvrzené vlasti, tj. Pákistánu, žalobce odletěl přes Turecko do Rumunska na pracovní vízum. V Rumunsku však nenalezl společnost, pro niž měl pracovat. Z Rumunska se nelegálně kamionem snažil přepravit do Itálie. Nakonec byl však v Německu při kontrole tamní celní správou zadržen a posléze na základě readmisní dohody předán žalované, neboť krátce před tím vstoupil na německé území z území českého. Územím České republiky žalobce ovšem pouze tranzitoval, nemá zde žádné příbuzné či známé. Ani adresu pobytu. ČR nepředstavovala pro žalobce cílovou zemi. Do rodného Pákistánu se žalobce vrátit nechce, a to kvůli sporu o půdu s příbuznými. Cestovní pas žalobce roztrhal ještě v Rumunsku, tam se zbavil též občanského průkazu.

2. Důvodem zajištění byla potřeba ověřit totožnost žalobce a zajistit mu náhradní cestovní doklad nezbytný pro výkon správního vyhoštění, včetně nutné součinnosti s pákistánskou ambasádou. Bez likvidace osobních dokladů žalobcem by doba zajištění byla stanovena kratší. Zvláštní opatření podle § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců žalovaná neuložila pro žalobcův úmysl vstoupit neoprávněně na území jiného státu, konkrétně Itálie. Ve prospěch zajištění hovořilo též, že žalobce nedisponuje dostatkem finančních prostředků k vycestování, ani možností jejich (legálního) opatření. A dále absence žalobcova oprávnění k pobytu.
3. Proti rozhodnutí žalované o zajištění brojil žalobce žalobou, v níž namítal zejména to, že napadenému rozhodnutí scházelo náležité odůvodnění ve smyslu, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během prvotního zajištění a především stran časové náročnosti jednotlivých kroků. K bližší časové náročnosti se žalovaná vůbec nevyjádřila, pouze obecně konstatovala, že zajištění žalobce je nezbytné z důvodu dosažení výsledku vyhoštění. Povinností žalované přitom bylo nejen specifikovat jednotlivé úkony nutné k realizaci správního vyhoštění podle zákona o pobytu cizinců, nýbrž také upřesnit v odůvodnění odhad provedení jednotlivých úkonů. Žalovaná tak pochybila, když neuvedla přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází vyhošťovacího procesu, včetně organizace repatriačního letu. Z důvodu absence náležitého odůvodnění lze rozhodnutí považovat za nezákonné. Za přímo nepřezkoumatelné označil žalobce napadené rozhodnutí stran chybějící individualizace, tedy chybějících informací ohledně vlastní přípravy a realizace správního vyhoštění samotného žalobce. Tím lze podle žalobce mít postup žalované za nedostatečné zjištění daného skutkového stavu, a v důsledku řečeného za nepřiměřený zásah do žalobcova práva na osobní svobodu.
4. Žalovaná k žalobě uvedla, že v ní spatřuje dva okruhy námitek. Zaprvé námitku porušení povinností správního orgánu náležitě odůvodnit rozhodnutí v tom smyslu, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během prvotního (šedesátidenního) zajištění a především jaká je časová náročnost těchto jednotlivých kroků. A zadruhé námitku nedostatečného vyhodnocení realizovatelnosti vyhoštění. K první námitce žalovaná uvedla následující: odůvodnění délky zajištění, které je na páté straně napadeného rozhodnutí, je dostačující. V souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) je zde uvedeno, jaké úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění žalobce coby konkrétní osoby. Ke druhé námitce pak žalovaná uvedla: otázkou realizovatelnosti vyhoštění se zabývala naprosto dostatečně a v souladu s aktuální judikaturou NSS na páté a šesté straně napadeného rozhodnutí a došla k

odůvodněnému závěru, že realizace vyhoštění je potenciálně možná. Napadené rozhodnutí tak plně odpovídalo zákonným požadavkům.

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Žalobce byl zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podle zmíněného ustanovení je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
7. Důvodné podezření, že by cizinec mohl mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, existuje mj. tehdy, pokud cizinec vyjádřil záměr pokračovat v cestě přes území jiných členských států Evropské unie, aniž by byl držitelem oprávnění k pobytu v rámci EU (vizte rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2016, č. j. 8 Azs 171/2015-52).
8. Žalovaná z konkrétních okolností případu srozumitelně, logicky a věcně přiléhavě dovodila, že bylo dáno nebezpečí, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat správní vyhoštění. Žalobce byl totiž zadržen v Německu poté, co ukrytý v nákladním automobilu přicestoval z Rumunska přes další státy EU, včetně ČR, bez osobních a cestovních dokladů. Po předání české policii vypověděl, že doklad totožnosti vyhodil, k území ČR nemá žádný vztah, záporně odpověděl na otázku, zda má finanční prostředky k pobytu a k případnému vycestování. I ve výsledku dne 18. 2. 2022 trval na Itálii coby konstantním cíli své cesty. K návratu do vlasti přitom projevil nevoli. Nelze ani přehlédnout, že žalobce vyjádřil nesouhlas s tím, aby byl vyrozuměn zastupitelský úřad Pákistánu.
9. Žalobce tedy již před svým zadržením i po něm postupoval tak, aby ztížil své odhalení a vrácení do země původu.
10. Kauza žalobce, který nerespektoval právní řád ČR, vede soud k jednoznačnému závěru o existenci důvodné obavy, že žalobce nebude své právní povinnosti dodržovat ani v budoucnu. Tento závěr jen potvrzuje žalobcovo předchozí chování. Z něho si soud dovoluje vyvodit důvodnou obavu, že ČR nepředstavuje pro žalobce cílovou západní zemi, a proto nebude mít ani zájem dobrovolně přistoupit na spolupráci s českými správními orgány. Ostatně ve správním řízení za cíl své cesty označil Itálii. S ohledem na shora uvedené nebylo možné mírnější opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců použít, protože zajištění žalobce bylo zcela namístě a v souladu se zákonem.
11. K námitkám stran doby zajištění soud uvádí: pro soudní přezkum je podstatné, zda existovaly právní a skutkové důvody pro zajištění v době rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a zda žalovaná při stanovení doby zajištění nezneužila správní uvážení nebo nepřekročila jeho meze (vizte rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Věcné důvody pro zvolenou dobu zajištění žalovaná v dostatečné míře uvedla. Nelze-li určit s přesností délku jednotlivých fází přípravy vyhoštění, pak proto, že je napřed nutné ověřit totožnost žalobce v součinnosti se zastupitelským úřadem jeho tvrzené

vlasti. Komplikovanost tohoto procesu jde za žalobcem, jenž, jak sám přiznal, zničil své osobní doklady. Pakliže by zde soud argumentaci žalobce akceptoval, zvýhodnil by ho „odměnou“ za jím doznaný protiprávní postup (likvidaci dokladů). A tím nepřímou znevýhodnil každého z potenciálních účastníků, přesněji žalobců, kteří svými doklady řádně disponují. Nikdo nemůže nabýt komparativně silnějšího právního postavení pro svou neúctu k právu.

12. K realizovatelnosti vyhoštění: soud shledává otázku realizovatelnosti žalobcova vyhoštění žalovanou dostatečně vypořádanou v napadeném rozhodnutí, kde se žalovaná věnuje možným překážkám, včetně krizového (alternativního) postupu. Ten by v krajním případě mohl spočívat i v přijetí žalobce jinou zemí než Pákistánem. Zde třeba opět zmínit pochybnosti o žalobcově identitě činící celý proces náročnějším a výhledově zdoluhavějším. Primárním strůjcem těchto komplikací či nejasností však je žalobce (vizte předchozí odstavec odůvodnění rozsudku). Detailní informace k plánovanému repatriačnímu letu žalobce (např. zda poletí přímo, eventuálně s přestupem) jsou z hlediska realizovatelnosti vyhoštění irelevantní. Jejich nerozvedení v rozhodnutí o zajištění nemůže způsobit nepřezkoumatelnost takového rozhodnutí. Zvláště když kardinální příčinou předmětného omezení na svobodě je neochota žalobce setrvat na území České republiky.
13. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. března 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně